

متن پرسش

سلام علیکم و رحمة الله استاد عزیز! با توجه به نگاهی که شما به «هویت قرآن کریم و روش حقیقی مواجهه‌ی انسان‌ها با آن» دارید (که طبیعتاً آن را نگاه اصیلی می‌دانید که «خود قرآن» از ما خواسته چنین دیدگاه و مواجهه‌ای با آن داشته باشیم)، آن چیست که قرآن به آن تحدی کرده و گفته که «آهای انسان‌ها! به خاطر این چیزی که من بهش تحدی کردم، بفهمید که کلمات من از جنس کلمات زمین نیست!»؟ آیا شما هم همین جنبه‌های متعارف مطرح در علم کلام (مثل اعجاز ادبی، علمی، پیش‌بینی‌های تاریخی و ...) را تکیه‌گاه تحدی قرآن می‌دانید؟ ظاهراً اهالی علوم قرآن، تشخیص تحدی‌های قرآن و نمونه‌های بشری را وابسته به نظر متخصص (مثل ادبا و اساتید بلاغت) می‌دانند و فهم آن را از دسترس عموم مؤمنین خارج می‌دانند! آیا شما جنبه‌ای از تحدی را سراغ دارید که «من معمولی» هم بتوانم در مقیاس یک سوره (که خود قرآن گفته)، آسمانی بودن قرآن را مشاهده کنم!!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موضوع، بسیار ساده‌تر از این حرف‌ها است. در یک کلمه، به افراد مدعی گفته می‌شود یک سوره مثل سوره‌های قرآن بیاورند. در آن صورت هر انسانی که دارای فطرت سالم باشد به خوبی متوجه می‌شود که تفاوت این حرف‌ها با یک سوره قرآن، زمین تا آسمان است حتی اگر کتابی مثل «هستی و زمان» هایدگر باشد و یا مثنوی مولوی، که البته آن بنده خدا خودش را شاگرد قرآن می‌داند. موفق باشید